

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ТА ВИКЛИК ДО СЛІДЧОГО

Відповідно до статей 111-112, 135, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 23.11.2023 у кримінальному провадженні № 22023250000000134 від 28.04.2023 складено письмове повідомлення про підозру громадянину **КОБИЛАШУ СЕРГІЮ ІВАНОВИЧУ**, 01 квітня 1965 року народження, уродженцю м. Одеса, зареєстрованому за адресою: РФ, м. Москва, Ружовий провулок, б. 3, кв. 88, фактичне місце проживання – невідоме, громадянину РФ, військовослужбовцю ЗС РФ, командувачу дальньої авіації військово-повітряних сил повітряно-космічних сил ЗС РФ, генерал-лейтенанту, у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру опубліковано на офіційному Інтернет-сайті Офісу Генерального прокурора «<https://www.gp.gov.ua>».

Також згідно з статтями 133, 135 КПК України, Кобилаш Сергій Іванович, 01 квітня 1965 року народження, викликається на 11:00 04.12.2023, 05.12.2023 та 06.12.2023 до заступника начальника слідчого відділу УСБУ в Черкаській області підполковника юстиції Ткачука С.С. за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 240, для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023250000000134 від 28.04.2023. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені у статтях 138-139 КПК України.

**Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції**

Станіслав ТКАЧУК

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Черкаській області
Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

Місто Черкаси

23 листопада 2023 року

Заступник начальника слідчого відділу УСБУ в Черкаській області підполковник юстиції Ткачук Станіслав Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 28 квітня 2023 року до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023250000000134, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 2, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

КОБИЛАШУ СЕРГІЮ ІВАНОВИЧУ,
01 квітня 1965 року народження, уродженцю
м. Одеса, зареєстрованому за адресою: РФ,
м. Москва, Ружовий провулок, б. 3, кв. 88,
фактичне місце проживання – невідоме,
громадянину РФ, військовослужбовцю
Збройних сил Російської Федерації,
командувачу Дальньої авіації Військово-
повітряних сил Повітряно-космічних сил ЗС РФ,
генерал-лейтенанту,

про підозру у вчиненні злочину, передбаченого **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 Кримінального кодексу України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, а саме – відданні наказу про вчинення дій, спрямованих на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини злочину,
у вчиненні якого підозрюється Кобилаш С. І.:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення Збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з

військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Автономної Республіки Крим до складу РФ.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року у м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до сьогоднішнього дня.

Внаслідок військових, дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 20 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, приблизно о 4 годині того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24 лютого 2022 року не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема, резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02 березня 2022 року «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу Міжнародного суду ООН від 16 березня 2022 року за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ)» та ін.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 20 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаагської конвенції і декларацій 1899 і 1907 років, від 07 березня 1955 року визнані Урядом СРСР, передбачена заборона атакувати чи бомбардувати в будь-який спосіб незахищені міста, поселення, помешкання чи будівлі.

Статтею 7 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року визначено, що Україна є правонаступником прав і обов'язків за міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Стаття 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року, та стаття 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року забороняють акти насильства чи погрози насильством, які мають основною своєю метою тероризувати цивільне населення, як і сам терор цивільного населення.

Стаття 52 Протоколу I забороняє здійснювати напади на цивільні об'єкти та зазначає про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у конкретний момент обставин, дає явну воєнну перевагу.

У свою чергу, частина 2 статті 54 Протоколу I захищає цивільні об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення. Зокрема, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання існування, незалежно від мотивів, ніби викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до виїзду або з якої-небудь іншої причини.

Крім того, стаття 57 зазначеного Протоколу зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи.

Ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні

цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами і що, згідно з положенням цього Протоколу, напад на них не заборонено; вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати; напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії РФ, у період з 24 лютого 2022 року та упродовж 2022-2023 років Збройними силами України проводяться успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації ЗС РФ території Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що початковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України не реалізовано, а Збройні сили України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили РФ з окупованих територій України, невстановлені особи із числа військового командування РФ, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, розробили план спрямований на тероризування цивільного населення України, шляхом нанесення збройними силами РФ систематичних ракетних ударів по містах й інших населених пунктах всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загибель людей, а також завдання ударів по об'єктах критичної інфраструктури, необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, припинити роботу промислових підприємств, створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету змусити керівництво України піти на вигідні для РФ територіальні та політичні поступки.

З 16 вересня 2016 року і станом на 28 квітня 2023 року військовослужбовець ЗС РФ генерал-лейтенант Кобилаш Сергій Іванович проходив військову службу на посаді командувача Дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил ЗС РФ (далі – ВПС ПКС ЗС РФ).

У своїй діяльності командувач Дальньої авіації ВПС ПКС ЗС РФ серед іншого керується Конституцією РФ, прийнятої всенародним голосуванням 12 грудня 1993 року (зі змінами та доповненнями від 01 липня 2020 року); указами верховного головнокомандувача ЗС РФ (президента РФ); наказами та директивами міністра оборони РФ.

Так, відповідно до ч. 4 ст. 15 Конституції РФ, загальновизнані принципи та норми міжнародного права та міжнародні договори РФ є складовою її правової системи. Якщо міжнародним договором РФ встановлено інші правила, ніж передбачені законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Очолювана Кобилашем С. І. Дальня авіація ВПС ПКС ЗС РФ відповідно до ст. 3 розділу 1 частини 1 Бойового статуту авіації ВПС ЗС РФ, затвердженого наказом міністра оборони РФ від 01 грудня 2013 року, є засобом верховного головнокомандувача ЗС РФ та компонентом стратегічних ядерних сил і призначена для вирішення стратегічних (оперативно-стратегічних) та оперативних завдань на театрах воєнних дій (стратегічних напрямках).

Основними завданнями об'єднань Дальньої авіації ВПС ПКС ЗС РФ у ході бойових дій є ураження ракетно-ядерних, протиповітряних, авіаційних, сухопутних та морських угруповань, стратегічних та оперативних резервів противника; поразка критично важливих об'єктів системи державного та військового управління, тилу, військово-економічного потенціалу, транспортних комунікацій; ураження повітряних десантів противника на аеродромах (майданчиках) навантаження, у районах висадки; ураження морських десантів противника в районах формування, на переході морем та в районах висадки; ведення стратегічної та оперативної повітряної розвідки, виконання інших спеціальних завдань.

Згідно зі Статутом внутрішньої служби ЗС РФ, затвердженим указом президента РФ від 10 листопада 2007 року № 1495 (зі змінами від 31 липня 2022 року) (далі – Статут), Кобилашу С. І. у зв'язку із займаною ним посадою підпорядковуються з'єднання і частини Дальньої авіації ВПС ПКС ЗС РФ (авіаційні дивізії та полки). Зокрема, у підпорядкуванні Кобилаша С. І. перебувають важкі бомбардувальні авіаційні дивізії, що серед іншого мають на озброєнні важкі бомбардувальники ТУ-95МС (МСМ), які є носіями крилатих ракет Х-101. Згідно зі ст. 75 Статуту Кобилаш С. І. відповідає за бойову та мобілізаційну готовність підпорядкованих йому підрозділів, а також за успішне виконання ними бойових завдань; забезпечує виконання стратегічних і оперативних завдань військово-політичного керівництва і командування ЗС РФ на театрах воєнних дій підпорядкованими йому з'єднаннями і частинами дальньої авіації.

Серед іншого під час управління підпорядкованими підрозділами (авіаційними дивізіями та полками), відповідно до ст. 64 частин 3 Тимчасової настанови з підготовки та ведення воєнних дій ЗС РФ, затвердженої наказом міністра оборони РФ у 2010 році, командир дальньої авіації ВПС ПКС ЗС РФ:

- забезпечує безперервний збір та оброблення даних про супротивника;
- забезпечує проведення оцінки повітряно-космічної та наземної обстановки;
- приймає рішення та уточнює бойові завдання;
- доводить завдання підпорядкованим підрозділам та здійснює контроль за їх виконанням;
- здійснює планування бойових дій.

Командир Дальньої авіації ВПС ПКС ЗС РФ згідно зі ст. 55 Настанови зі служби штабів об'єднань ЗС РФ, затвердженої наказом міністра оборони РФ у 2010 році, несе безпосередню відповідальність за прийняті ним рішення щодо бойового застосування Дальньої авіації, а також, згідно зі ст. 77 Статуту – за дотримання підпорядкованими йому підрозділами норм міжнародного

гуманітарного права. Вживає заходів щодо виконання вказаних норм як особисто, так і підпорядкованими підрозділами.

Для реалізації описаного вище злочинного умислу нестановлені особи із числа військового командування РФ у нестановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 28 квітня 2023 року, залучили генерал-лейтенанта ЗС РФ Кобилаша С. І., достовірно знаючи про займану ним посаду та повноваження останнього, а також про наявність у його підпорядкуванні важких бомбардувальників Ту-95МС (МСМ), що є носіями ракет Х-101. При цьому співучасники визначили Кобилашу С. І. роль в реалізації спільного плану, а саме – ураження об'єктів цивільної інфраструктури та тероризування у такий спосіб цивільного населення України, а останній погодився її виконати.

Співучасниками злочину на Кобилаша С. І. було покладено забезпечення підпорядкованими йому силами та засобами нанесення ракетних ударів по цивільних об'єктах, розміщених, в тому числі, у м. Умані Черкаської області.

У подальшому, у нестановлений досудовим розслідуванням період, але не пізніше 28 квітня 2023 року, генерал-лейтенант ЗС РФ Кобилаш С. І., перебуваючи в нестановлених досудовим слідством місцях на території РФ, виконуючи спільний злочинний план, діючи умисно, за попередньою змовою групою з нестановленими особами із числа військового командування РФ, не пересвідчившись в тому, що об'єкти, на які планується здійснити напад є цивільними, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, не намагаючись уникнути, а бажаючи настання таких наслідків, у порушення зазначених вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст. ст. 51, 52, 54, 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08 червня 1977 року, прийняв рішення та забезпечив нанесення 28 квітня 2023 року одним з підпорядкованих йому підрозділів з використанням ракетноносія-бомбардувальника Ту-95МС (МСМ) двох ракетних ударів крилатими ракетами Х-101 по цивільних об'єктах, розміщених у м. Умань Черкаської області.

Так, для виконання відведеної ролі в реалізації описаного вище спільного плану, Кобилаш С. І. у нестановлені досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 28 квітня 2023 року, одержав від нестановлених осіб із числа військового командування РФ бойові розпорядження щодо нанесення підпорядкованими йому підрозділами ракетних ударів по визначених у цих бойових документах конкретних об'єктах цивільної інфраструктури на території м. Умані Черкаської області, з визначеними координатами місць їх розташування.

Виконуючи указані бойові розпорядження, Кобилаш С. І. у нестановлені досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 28 квітня 2023 року, шляхом віддання наказів і розпоряджень військовослужбовцям своїх підпорядкованих підрозділів, забезпечив: розробку і затвердження замислів і рішень на ведення бойових дій, а також графіки підготовки і здійснення нанесення ракетних ударів; визначення потреби в ракетах по задачах бойових дій; погодження зазначених бойових документів з військовим командуванням ЗС РФ; координацію діями підпорядкованих йому підрозділів безпосередньо під час нанесення ракетних

ударів по визначених об'єктах цивільної інфраструктури на території м. Умані Черкаської області.

Так, 28 квітня 2023 року приблизно о 02 год. 00 хв. екіпажем ракетносна-бомбардувальника Ту-95МСМ, зліт якого здійснювався у невстановлений досудовим розслідуванням час з аеродрому «Оленья» м. Оленегорськ Мурманської області, РФ, на виконання наказів командира підрозділу, підпорядкованого командувачу дальньою авіацією ВПС ПКС ЗС РФ Кобилашу С. І., та, відповідно, на виконання наказів останнього, з повітряного простору над Каспійським морем серед іншого здійснено пуск двох крилатих ракет Х-101, які о 4 год. 29 хв. того ж дня вразили два цивільні об'єкти у м. Умані Черкаської області: 1) житловий багатоквартирний будинок № 25 по вул. Захисників України (Комарова); 2) автомобільну стоянку по вул. Європейська, 74. Внаслідок зазначених ракетних ударів 23 цивільні особи загинули (з яких 6 – діти), 1 цивільна особа вважається зниклою безвісти, 9 цивільних осіб отримали тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості. Крім того, зазнали ушкоджень 7 житлових будинків, 6 підприємств, 70 приватних транспортних засобів.

Таким чином, Кобилаш С. І. порушив вищевказані норми міжнародного гуманітарного права і вчинив умисний напад на цивільне населення та цивільні об'єкти, які не є військовими цілями.

За викладених вище обставин, Кобилаш Сергій Іванович підозрюється у відданні наказу про вчинення дій, спрямованих на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

**Заступник начальника слідчого відділу
Управління СБУ в Черкаській області
підполковник юстиції**

Станіслав ТКАЧУК

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор відділу нагляду
за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Черкаської обласної прокуратури**

Дмитро ПАРХОМЕНКО

23 листопада 2023 року

Підозрюваному Кобиляшу С. І. у відповідності до вимог ст.ст. 20, 276, 277 КПК України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

Кримінальний процесуальний кодекс України **від 13.04. 2012 (витяг)**

Стаття 42. Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276–279 Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України), повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу апробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперечує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;

2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених статтею 44 цього Кодексу.

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів;
2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами;

3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення, узгоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, умови застосування спеціальної конфіскації, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Згідно з ч. 1 ст. 127 КПК України підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі внаслідок кримінального правопорушення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право примиритися з підозрюваним і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 4 ст. 56 КПК України).

Конституція України від 28.06.1996 (витяг)

Стаття 28.

Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29.

Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55.

Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56.

Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59.

Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62.

Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63.

Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

**Закон України «Про попереднє ув'язнення»
від 30.06.1993 № 3352-ХІІ (витяг)**

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;
- знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під варту у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеної їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої

влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» (витяг)

Стаття 10. пункт 2) суб'єкти подання інформації, органи (установи), де перебувають затримані особи:

- інформують під час затримання кожну особу про право та можливість отримання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Закону України «Про безоплатну правову допомогу», вручають пам'ятку для затриманих осіб, в якій зазначається єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги (0-800-213103) (контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги);

Закон України «Про безоплатну правову допомогу» від 02.06.2011 № 3460-VI (витяг)

Стаття 13. Поняття безоплатної вторинної правової допомоги

1. Безоплатна вторинна правова допомога - вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя.

2. Безоплатна вторинна правова допомога включає такі види правових послуг: 1) захист; 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; 3) складення документів процесуального характеру.

Стаття 14. Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу

Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:

5) особи, які відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вважаються затриманими, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

6) особи, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

7) особи, у кримінальних провадженнях стосовно яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України захисник залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням або проведення окремої процесуальної дії, а також особи, засуджені до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або обмеження волі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону.

*Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено,
права підозрюваного оголошено та роз'яснено.*

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

Захисник _____
(підпис, ініціали, прізвище)

___ год. ___ хв. _____ 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:

Заступник начальника слідчого відділу
Управління СБУ в Черкаській області
підполковник юстиції

Станіслав ТКАЧУК

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ
Управление Службы безопасности Украины в Черкасской области
Следственный отдел
ул. Гоголя, 240, г. Черкассы, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄГРПОУ 20001740

**УВЕДОМЛЕНИЕ
о подозрении**

Город Черкассы

23 ноября 2023 года

Заместитель начальника следственного отдела УСБУ в Черкасской области подполковник юстиции Ткачук Станислав Сергеевич, рассмотрев материалы досудебного расследования, сведения о котором внесены 28.04.2023 в Единый реестр досудебных расследований по №22023250000000134, и установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовного преступления, в соответствии со ст.ст. 2, 40, 42, 276-278 УПК Украины,

УВЕДОМИЛ:

КОБЫЛАШ СЕРГЕЯ ИВАНОВИЧА, 01 апреля 1965 года рождения, уроженца г. Одеса, зарегистрированного по адресу: РФ, г. Москва, Ружевой проулок, дом 3, кв. 88, фактическое место проживания – неизвестно, гражданина РФ, военнослужащему ВС РФ, командующему дальней авиации военно-воздушных сил воздушно-космических сил ВС РФ, генерал-лейтенанту,

о подозрении в совершении преступления, предусмотренного **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 Уголовного кодекса Украины**, то есть в нарушении законов и обычаев войны, а именно - отдаче приказа о совершении действий, направленных на нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, соединенных с умышленным убийством, совершенных по предварительному сговору группой лиц.

**Фактические обстоятельства преступления,
в совершении которого подозревается Кобылаш С.И.:**

С 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее - РФ) начато вооруженное вторжение Вооруженных сил РФ (далее - ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении воинских подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота

РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечили военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и г.

Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в состав РФ.

Одновременно с этим, в течение марта и в начале апреля 2014 года под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых РФ, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическая организация «Луганская народная республика» (далее – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и до сегодняшнего дня.

Вследствие военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Датой начала временной оккупации РФ отдельных территорий Украины является 20 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными РФ с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, являются оккупированными РФ (в частности оккупационной администрацией РФ) начиная с 07 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовой режим на временно оккупированной территории Украины» от 15 апреля 2014 года № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого, примерно в 4 часа того же дня, ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Республики Беларусь и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24 февраля 2022 года не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02 марта 2022 года «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п.п. 17, 18 Приказа Международного суда ООН от 16 марта 2022 года по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него (Украина против РФ) и др.».

В соответствии со ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договорными Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договорной Стороны, даже если эта оккупация не наталкивается ни на какое вооруженное сопротивление.

Таким образом, с 20 февраля 2014 года до сих пор продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией РФ против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

В соответствии с требованиями ст. 25 Положения о законах и обычаях войны на суше, которое является приложением к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18 октября 1907 года, которые Нотой Министерства иностранных дел СССР относительно Гаагской конвенции и деклараций 1899 и 1907 годов, от 07 марта 1955 года признаны Правительством СССР, предусмотрен запрет атаковать или бомбить любым способом незащищенные города, поселения, помещения или здания.

Статьей 7 Закона Украины «О правопреемстве Украины» от 12 сентября 1991 года определено, что Украина является правопреемником прав и обязанностей по международным договорам Союза ССР, которые не противоречат Конституции Украины и интересам республики.

Статья 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 8 июня 1977 года, и статья 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года запрещают акты насилия или угрозы насилия, которые имеют основной своей целью терроризировать гражданское население, как и сам террор гражданского населения.

Статья 52 Протокола I запрещает совершать нападения на гражданские объекты и отмечает то, что нападения должны строго ограничиваться объектами, которые в силу своего характера, размещения, назначения или использования вносят эффективный вклад в военные действия и полное или частичное разрушение, захват или нейтрализация которых при существующих в конкретный момент обстоятельствах, дает явное военное преимущество.

В свою очередь, часть 2 статьи 54 Протокола I защищает гражданские объекты, необходимые для выживания гражданского населения. В частности, запрещено подвергать нападению или уничтожать, выводить или приводить в негодность объекты, необходимые для выживания гражданского населения, такие как запасы продуктов питания, сельскохозяйственные районы, производящие продовольствие, посевы, скот, сооружения для обеспечения питьевой водой и запасы последней, а также ирригационные сооружения специально с целью не допустить использования их гражданским населением или противной стороной в качестве средства поддержания существования, независимо от мотивов, якобы вызвать голод среди гражданских лиц, принудить их к выезду или по какой-либо иной причине.

Кроме того, статья 57 указанного Протокола отмечает, что при проведении военных операций должна постоянно проявляться забота о том, чтобы оберегать гражданское население, гражданских лиц и гражданские объекты. В связи с чем должны соблюдаться, в том числе, следующие меры предосторожности.

Те, кто планирует нападение или принимает решение о его осуществлении: делают все практически возможное, чтобы убедиться в том, что объекты нападения не являются ни

4

гражданскими лицами, ни гражданскими объектами и не подлежат особой защите, а являются военными объектами и что, согласно положениям настоящего Протокола, нападение на них не запрещено; принимают все практически возможные меры предосторожности при выборе средств и методов нападения с тем, чтобы избежать случайных потерь жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и случайного ущерба гражданским объектам и, в любом случае, свести их к минимуму; воздерживаются от принятия решений об осуществлении любого нападения, которое, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что было бы чрезмерным относительно конкретного и прямого военного преимущества, которое предполагается получить; нападение отменяется или останавливается, если становится очевидным, что объект не является военным, что он подлежит особой защите, или что нападение, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что было бы чрезмерным

относительно конкретного и прямого военного преимущества, которое предполагается получить.

Принимая меры по отпору вооруженной агрессии РФ, в период с 24 февраля 2022 года и в течение 2022-2023 годов Вооруженными Силами Украины проводятся успешные контрнаступательные действия, что позволило освободить из-под оккупации ВС РФ территории Киевской, Сумской, Черниговской, Харьковской, Николаевской областей и отдельных районов Запорожской, Херсонской, Донецкой и Луганской областей.

Понимая, что первоначальный план в сжатые сроки захватить и оккупировать территорию Украины не реализован, а Вооруженные Силы Украины своими контрнаступательными действиями продолжают вытеснять вооруженные силы РФ с оккупированных территорий Украины, неустановленные лица из числа военного командования РФ, действуя умышленно, по предварительному сговору группой лиц, осознавая тяжкие последствия в виде гибели и ранения большого количества лиц, создание непригодных условий для существования гражданского населения Украины, желая наступления таких последствий, разработали план направленный на терроризирование гражданского населения Украины, путем нанесения вооруженными силами РФ систематических ракетных ударов по городам и другим населенным пунктам всей территории Украины, которые наносят значительные разрушения и вызывают гибель людей, а также нанесение ударов по объектам критической инфраструктуры, необходимых для выживания мирных жителей, с целью запугать гражданское население Украины, прекратить работу промышленных предприятий, создать условия для постоянного напряжения в обществе, преследуя таким образом цель заставить руководство Украины пойти на выгодные для РФ территориальные и политические уступки.

С 16 сентября 2016 года и по состоянию на 28 апреля 2023 года военнослужащий ВС РФ генерал-лейтенант Кобылаш Сергей Иванович проходил военную службу в должности командующего дальней авиации военно-воздушных сил воздушно-космических сил ВС РФ (далее - ВВС ВКС ВС РФ).

В своей деятельности командующий дальней авиацией ВВС ВКС ВС РФ среди прочего руководствуется Конституцией РФ, принятой всенародным голосованием 12.12.1993 (с изменениями и дополнениями от 01.07.2020); указами верховного главнокомандующего ВС РФ (президента РФ); приказами и директивами министра обороны РФ.

5

Так, в соответствии с ч. 4 ст. 15 Конституции РФ, общепризнанные принципы и нормы международного права и международные договоры РФ являются составной частью ее правовой системы. Если международным договором РФ установлены иные правила, чем предусмотренные законом, то применяются правила международного договора.

Возглавляемая Кобылаш С.И. дальняя авиация ВВС ВКС ВС РФ в соответствии со ст. 3 раздела 1 части 1 Боевого устава авиации ВВС ВС РФ, утвержденного приказом министра обороны РФ от 01.12.2013, является средством верховного главнокомандующего ВС РФ и компонентом стратегических ядерных сил и предназначена для решения стратегических (оперативно-стратегических) и оперативных задач на театрах военных действий (стратегических направлениях).

Основными задачами объединений дальней авиации ВВС ВКС ВС РФ в ходе боевых действий является поражение ракетно-ядерных, противовоздушных, авиационных, сухопутных и морских группировок, стратегических и оперативных резервов противника; поражение критически важных объектов системы государственного и военного управления, тыла, военно-экономического потенциала, транспортных коммуникаций; поражение воздушных десантов противника на аэродромах (площадках) нагрузки, в районах высадки; поражение морских десантов противника в районах формирования, на переходе морем и в районах высадки; ведение стратегической и оперативной воздушной разведки, выполнение других специальных задач.

Согласно Уставу внутренней службы ВС РФ, утвержденному указом президента РФ от 10.11.2007 № 1495 (с изменениями от 31.07.2022) (далее - Устав), Кобылашу С.И. в связи с занимаемой им должностью подчиняются соединения и части дальней авиации ВВС ВКС ВС РФ (авиационные дивизии и полки). В частности, в подчинении Кобылаша С.И. находятся тяжелые бомбардировочные авиационные дивизии, среди прочего имеющие на вооружении тяжелые бомбардировщики ТУ-95МС (МСМ), которые являются носителями крылатых ракет Х-101. Согласно ст. 75 Устава Кобылаш С.И. отвечает за боевую и мобилизационную готовность подчиненных ему подразделений, а также за успешное выполнение ими боевых задач; обеспечивает выполнение стратегических и оперативных задач военно-политического руководства и командования ВС РФ на театрах военных действий подчиненными ему соединениями и частями дальней авиации.

Среди прочего при управлении подчиненными подразделениями (авиационными дивизиями и полками), в соответствии со ст. 64 части 3 Временного руководства по подготовке и ведению военных действий ВС РФ, утвержденного приказом министра обороны РФ в 2010 году, командир дальней авиации ВВС ВКС ВС РФ:

- обеспечивает непрерывный сбор и обработку данных о противнике;
- обеспечивает проведение оценки воздушно-космической и наземной обстановки;
- принимает решение и уточняет боевые задачи;
- доводит задачи подчиненным подразделениям и осуществляет контроль за их выполнением;
- осуществляет планирование боевых действий.

Командир дальней авиации ВВС ВКС ВС РФ согласно ст. 55 Руководства по службе штабов объединений ВС РФ, утвержденного приказом министра обороны РФ в 2010 году, несет непосредственную ответственность за принятые им решения по боевому применению дальней авиации, а также, согласно ст. 77 Устава - за соблюдение подчиненными ему подразделениями норм международного

гуманитарного права. Принимает меры по выполнению указанных норм как лично, так и подчиненными подразделениями.

Для реализации описанного выше преступного умысла неустановленные лица из числа военного командования РФ в неустановленное досудебным расследованием время, но не позже 28 апреля 2023 года, привлекли генерал-лейтенанта ВС РФ Кобылаша С.И., достоверно зная о занимаемой им должности и полномочиях последнего, а также о наличии в его подчинении тяжелых бомбардировщиков ТУ-95МС (МСМ), являющихся носителями ракет Х-101. При этом соучастники определили Кобылашу С.И. роль в реализации совместного плана, а именно - поражение объектов гражданской инфраструктуры и терроризирование таким образом гражданского населения Украины, а последний согласился ее выполнить.

Соучастниками преступления на Кобылаша С.И. было возложено обеспечение подчиненными ему силами и средствами нанесения ракетных ударов по гражданским объектам, размещенным, в том числе, в г. Умани Черкасской области.

В дальнейшем, в неустановленный досудебным расследованием период, но не позже 28 апреля 2023 года, генерал-лейтенант ВС РФ Кобылаш С.И., находясь в неустановленных досудебным следствием местах на территории РФ, выполняя совместный преступный план, действуя умышленно, по предварительному сговору группой с неустановленными лицами из числа военного командования РФ, не убедившись в том, что объекты, на которые планируется осуществить нападение являются гражданскими, осознавая тяжкие последствия в виде гибели и ранения большого количества лиц, а также создание непригодных условий для существования гражданского населения Украины, не пытаясь избежать, а желая наступления таких последствий, в нарушение указанных требований ст. 25 Положения о законах и обычаях войны на суше, которое является приложением к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18 октября 1907 года, ст. 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, ст. ст. 51, 52, 54, 57 Дополнительного протокола к Женевским

конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 8 июня 1977 года, принял решение и обеспечил нанесение 28 апреля 2023 года одним из подчиненных ему подразделений с использованием ракетно-бомбардировщика Ту-95МС (МСМ) двух ракетных ударов крылатыми ракетами Х-101 по гражданским объектам, размещенным в г. Умани Черкасской области.

Так, для выполнения отведенной роли в реализации описанного выше совместного плана, Кобылаш С.И. в неустановленные досудебным расследованием дату и время, но не позже 28 апреля 2023 года, получил от неустановленных лиц из числа военного командования РФ боевые распоряжения о нанесении подчиненными ему подразделениями ракетных ударов по определенным в этих боевых документах конкретным объектам гражданской инфраструктуры на территории г. Умани Черкасской области, с определенными координатами мест их расположения.

Выполняя указанные боевые распоряжения, Кобылаш С.И. в неустановленные досудебным расследованием дату и время, но не позднее 28 апреля 2023 года, путем отдачи приказов и распоряжений военнослужащим своих подчиненных подразделений, обеспечил: разработку и утверждение замыслов и решений на ведение боевых действий, а также графики подготовки и осуществления нанесения ракетных ударов; определение потребности в ракетах по задачам боевых действий; согласование указанных боевых документов с военным командованием ВС РФ; координацию действиями подчиненных ему подразделений непосредственно во время нанесения ракетных

7

ударов по определенным объектам гражданской инфраструктуры на территории г. Умани Черкасской области.

Так, 28 апреля 2023 года примерно в 02 ч. 00 мин. экипажем ракетно-бомбардировщика Ту-95МСМ, взлет которого осуществлялся в неустановленное досудебным расследованием время с аэродрома «Оленья» г. Оленегорск Мурманской области, РФ, во исполнение приказов командира подразделения, подчиненного командующему дальней авиацией ВВС ВКС ВС РФ Кобылашу С.И., и, соответственно, во исполнение приказов последнего, из воздушного пространства над Каспийским морем среди прочего осуществлен пуск двух крылатых ракет Х-101, которые в 4 ч. 29 мин. того же дня поразили два гражданских объекта в г. Умани Черкасской области: 1) жилой многоквартирный дом № 25 по ул. Защитников Украины (Комарова); 2) автомобильную стоянку по ул. Европейская, 74. В результате указанных ракетных ударов 23 гражданских лица погибли (из которых 6 - дети), 1 гражданское лицо считается пропавшим без вести, 9 гражданских лиц получили телесные повреждения различной степени тяжести. Кроме того, получили повреждения 7 жилых домов, 6 предприятий, 70 частных транспортных средств.

Таким образом, Кобылаш С.И. нарушил вышеуказанные нормы международного гуманитарного права и совершил умышленное нападение на гражданское население и гражданские объекты, которые не являются военными целями.

При изложенных выше обстоятельствах, Кобылаш Сергей Иванович подозревается в отдаче приказа о совершении действий, направленных на нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, соединенных с умышленным убийством, совершенных по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины.

Заместитель начальника следственного отдела
Управления СБУ в Черкасской области
подполковник юстиции

/подпись/

Станислав ТКАЧУК

«СОГЛАСОВАНО»

**Прокурор отдела надзора за соблюдением законов
региональным органом безопасности
Черкасской областной прокуратуры**

/подпись/

Дмитрий ПАРХОМЕНКО

23 ноября 2023 года

8

Подозреваемому Кобылашу С.И. в соответствии с требованиями ст.ст. 20, 276, 277 УПК Украины сообщено и разъяснено права подозреваемого, предусмотренные следующими нормами действующего законодательства Украины.

**Уголовный процессуальный кодекс Украины
от 13.04.2012 (извлечение)**

Статья 42 Подозреваемый

1. Подозреваемым является лицо, которому в порядке, предусмотренном статьями 276-279 Уголовно-процессуального кодекса Украины (далее УПК Украины), уведомлено о подозрении, или лицо, задержанное по подозрению в совершении уголовного правонарушения, или лицо, в отношении которого составлено уведомление о подозрении, однако оно не вручено ему вследствие неустановления местонахождения лица, однако приняты меры для вручения способом, предусмотренным настоящим Кодексом для вручения уведомлений.

3. Подозреваемый имеет право:

1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают, обвиняют;

2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснения;

3) по первому требованию иметь защитника и встречу с ним независимо от времени в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - встречи без ограничения во времени и количестве в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действиях; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и / или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств для оплаты такой помощи;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное сообщение членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания согласно положениям статьи 213 настоящего Кодекса;

8) собирать и подавать следователю, прокурору, следственному судье доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор,

следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, или касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (постановление);

12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и тому подобное;

13) заявлять отводы;

14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и требовать открытия материалов согласно статье 290 настоящего Кодекса;

15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;

9

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, что осуществляет оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановления репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

5. Подозреваемый имеет также другие процессуальные права, предусмотренные УПК Украины.

6. Подозреваемый, который является иностранцем и держится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

7. Подозреваемый обязан:

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок - заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) выполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

4) предоставлять достоверную информацию представителю персонала органа апробации, необходимую для подготовки досудебного доклада.

8. Подозреваемому, обвиняемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их сообщением лицом, которое осуществляет такое сообщение.

Статья 285. Общие положения криминального производства во время освобождения лица от криминальной ответственности

1. Лицо освобождается от уголовной ответственности в случаях, предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности.

2. Лицу, которое подозревается, обвиняется в совершении уголовного преступления и в отношении которого предусмотрена возможность освобождения от уголовной ответственности в случае осуществления предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности действий, разъясняется право на такое освобождение.

3. Подозреваемому, обвиняемому, который может быть освобожден от уголовной ответственности, должно быть разъяснено суть подозрения или обвинения, основание освобождения от уголовной ответственности и право отрицать против закрытия

криминального осуществления из этого основания. В случае если подозреваемый или обвиняемый, в отношении которого предусмотрено освобождение от уголовной ответственности, отрицает это, досудебное расследование и судебное производство проводятся в полном объеме в общем порядке.

Статья 468. Соглашения в уголовном производстве

1. В криминальном производстве могут быть заключены такие виды соглашений:

- 1) соглашение о примирении между потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым;
- 2) соглашение между прокурором и подозреваемым или обвиняемым о признании

виновности.

Статья 469. Инициирование и заключение соглашения

1. Соглашение о примирении может быть заключено по инициативе потерпевшего, подозреваемого или обвиняемого. Договоренности относительно соглашения о примирении могут проводиться самостоятельно потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым, защитником и представителем или с помощью другого лица, согласованного сторонами уголовного производства (кроме следователя, прокурора или судьи).

10

Соглашение о примирении в уголовных производствах по уголовным правонарушениям, связанных с домашним насилием, может быть заключено только по инициативе потерпевшего, его представителя или законного представителя.

Если действия или интересы законного представителя противоречат интересам лица, которое он представляет, по решению прокурора, следственного судьи, суда такой законный представитель заменяется другим из числа лиц, определенных статьей 44 настоящего Кодекса.

2. Соглашение о признании виновности может быть заключено по инициативе прокурора или подозреваемого или обвиняемого.

3. Соглашение о примирении между потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в производстве относительно криминальных проступков, нетяжких преступлений и в криминальном производстве в форме частного обвинения. Заключение соглашения о примирении в уголовном производстве в отношении уполномоченного лица юридического лица, совершившего уголовное правонарушение, в связи с которым осуществляется производство в отношении юридического лица, не допускается.

4. Соглашение о признании виновности между прокурором и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в производстве по:

- 1) уголовных проступков, нетяжких преступлений, тяжких преступлений;
- 2) особо тяжких преступлений, отнесенных к подследственности Национального антикоррупционного бюро Украины при условии разоблачения подозреваемым или обвиняемым другого лица в совершении преступления, отнесенного к подследственности Национального антикоррупционного бюро Украины, если информация о совершении таким лицом преступления будет подтверждена доказательствами;

3) особо тяжких преступлений, совершенных по предварительному сговору группой лиц, организованной группой или преступной организацией или террористической группой при условии разоблачения подозреваемым, который не является организатором такой группы или организации, преступных действий других участников группы или других, совершенных группой или организацией преступлений, если сообщенная информация будет подтверждена доказательствами.

Соглашение о признании виновности между прокурором и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в отношении уголовных проступков, преступлений, в результате которых вред причинен только государственным или общественным интересам. Заключение соглашения о признании виновности в уголовном производстве в отношении уполномоченного лица юридического лица, совершившего уголовное преступление, в связи с которым осуществляется производство в отношении юридического лица, а также в уголовном

производстве по уголовным преступлениям, в результате которых вред причинен государственным или общественным интересам или правам и интересам отдельных лиц, в которых участвуют потерпевший или потерпевшие, не допускается, кроме случаев предоставления всеми потерпевшими письменного согласия прокурору на заключение ими соглашения.

5. Заключение соглашения о примирении или о признании виновности может инициироваться в любой момент после сообщения лицу о подозрении до выхода суда в совещательную комнату для принятия приговора.

6. В случае недостижения согласия относительно заключения соглашения факт ее инициирования и утверждения, которые были сделаны с целью ее достижения, не могут рассматриваться как отказ от обвинения или как признание своей виновности.

7. Следователь, прокурор обязаны проинформировать подозреваемого и потерпевшего об их праве на примирение, разъяснить механизм его реализации и не препятствовать в заключении соглашения о примирении.

8. В случае если криминальное производство осуществляется в отношении нескольких лиц, которые подозреваются или обвиняются в совершении одного или нескольких криминальных правонарушений, и согласие относительно заключения соглашения достигнуто не со всеми подозреваемыми или обвиняемыми, соглашение может быть заключено с одним (несколькими) из подозреваемых или обвиняемых. Уголовное производство в отношении лица (лиц), с которыми достигнуто согласие, подлежит выделению в отдельное производство.

В случае если в уголовном производстве участвуют несколько потерпевших от одного уголовного правонарушения, соглашение может быть заключено и утверждено только со всеми потерпевшими.

11

В случае если в уголовном производстве участвуют несколько потерпевших от различных уголовных правонарушений, и согласие о заключении соглашения достигнуто не со всеми потерпевшими, соглашение может быть заключено с одним (несколькими) из потерпевших. Уголовное производство в отношении лица (лиц), достигшего согласия, подлежит выделению в отдельное производство.

Статья 472. Содержание соглашения о признании виновности

1. В соглашении о признании виновности указываются ее стороны, формулировка подозрения или обвинения и его правовая квалификация с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности, существенные для соответствующего уголовного производства обстоятельства, безоговорочное признание подозреваемым или обвиняемым своей виновности в совершении уголовного преступления, обязанности подозреваемого или обвиняемого по сотрудничеству в разоблачении уголовного преступления, совершенного другим лицом (если соответствующие договоренности имели место) условия частичного освобождения подозреваемого, обвиняемого от гражданской ответственности в виде возмещения государству убытков вследствие совершения им уголовного правонарушения, согласованное наказание и согласие подозреваемого, обвиняемого на его назначение или на назначение наказания и освобождение от его отбывания с испытанием, условия применения специальной конфискации, последствия заключения и утверждения соглашения, предусмотренные статьей 473 настоящего Кодекса, последствия невыполнения соглашения.

2. В соглашении указывается дата его заключения и оно скрепляется подписями сторон.

Статья 473. Последствия заключения и утверждения соглашения

1. Следствием заключения и утверждения соглашения о примирении является:

1) для подозреваемого или обвиняемого - ограничение права обжалования приговора согласно положениям статей 394 и 424 этого Кодекса и отказ от осуществления прав, предусмотренных пунктом 1 части четвертой статьи 474 этого Кодекса;

2) для потерпевшего - ограничение права обжалования приговора согласно положениям статей 394 и 424 настоящего Кодекса и лишение права требовать в дальнейшем привлечения лица к уголовной ответственности за соответствующее уголовное правонарушение и изменять размер требований о возмещении вреда.

2. Следствием заключения и утверждения соглашения о признании виновности для прокурора, подозреваемого или обвиняемого является ограничение их права обжалования приговора согласно положениям статей 394 и 424 настоящего Кодекса, а для подозреваемого или обвиняемого - также его отказ от осуществления прав, предусмотренных абзацами первым и четвертым пункта 1 части четвертой статьи 474 настоящего Кодекса.

Согласно ч. 1 ст. 127 УПК Украины подозреваемый, а также с его согласия любое другое физическое или юридическое лицо имеет право на любой стадии уголовного производства возместить ущерб, причиненный потерпевшему, территориальной общине, государству в результате уголовного преступления.

На всех стадиях уголовного производства потерпевший имеет право примириться с подозреваемым и заключить соглашение о примирении. В предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности и УПК Украины случаях примирение является основанием для закрытия уголовного производства (ч. 4 ст. 56 УПК Украины).

Конституция Украины от 28.06.1996 (извлечение)

Статья 28.

Каждый имеет право на уважение его достоинства.

Никто не может быть подвергнут пыткам, жестокому, бесчеловечному или унижающему его достоинство обращению или наказанию. Ни один человек без его свободного согласия не может быть подвергнут медицинским, научным или иным опытам.

Статья 29.

Каждый человек имеет право на свободу и личную неприкосновенность.

12

Никто не может быть арестован или содержаться под стражей иначе как по мотивированному решению суда и только на основаниях и в порядке, установленных законом.

В случае крайней необходимости предотвратить преступление или его пресечь уполномоченные на то законом органы могут применить содержание лица под стражей как временную меру пресечения, обоснованность которого в течение семидесяти двух часов должна быть проверена судом. Задержанное лицо немедленно освобождается, если в течение семидесяти двух часов с момента задержания ему не вручено мотивированное решение суда о содержании под стражей.

Каждому арестованному или задержанному должно быть безотлагательно сообщено о мотивах ареста или задержания, разъяснены его права и предоставлена возможность с момента задержания защищать себя лично и пользоваться правовой помощью защитника.

Каждый задержанный имеет право в любое время обжаловать в суде свое задержание.

Об аресте или задержании человека должны быть немедленно уведомлены родственники арестованного или задержанного.

Статья 55.

Права и свободы человека и гражданина защищаются судом.

Каждому гарантируется право на обжалование в суде решений, действий или бездействия органов государственной власти, органов местного самоуправления, должностных и служебных лиц.

Каждый имеет право обращаться за защитой своих прав к Уполномоченному Верховной Рады Украины по правам человека.

Каждый имеет право после использования всех национальных средств правовой защиты обращаться за защитой своих прав и свобод в соответствующие международные судебные учреждения или в соответствующие органы международных организаций, членом или участником которых является Украина.

Каждый имеет право любыми не запрещенными законом средствами защищать свои права и свободы от нарушений и противоправных посягательств.

Статья 56.

Каждый имеет право на возмещение за счет государства или органов местного самоуправления материального и морального вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органов государственной власти, органов местного самоуправления, их должностных и служебных лиц при осуществлении ими своих полномочий.

Статья 59.

Каждый имеет право на правовую помощь. В случаях, предусмотренных законом, эта помощь предоставляется бесплатно. Каждый свободен в выборе защитника своих прав.

Для обеспечения права на защиту от обвинения и оказания правовой помощи при решении дел в судах и других государственных органах в Украине действует адвокатура.

Статья 62.

Лицо считается невиновным в совершении преступления и не может быть подвергнуто уголовному наказанию, пока его вина не будет доказана в законном порядке и установлена обвинительным приговором суда.

Никто не обязан доказывать свою невиновность в совершении преступления.

Обвинение не может основываться на доказательствах, полученных незаконным путем, а также на предположениях. Все сомнения относительно доказанности вины лица толкуются в его пользу.

В случае отмены приговора суда как неправоудного государство возмещает материальный и моральный ущерб, причиненный безосновательным осуждением.

Статья 63.

Лицо не несет ответственности за отказ давать показания или объяснения в отношении себя, членов семьи или близких родственников, круг которых определяется законом.

Подозреваемый, обвиняемый или подсудимый имеет право на защиту.

Осужденный пользуется всеми правами человека и гражданина, за исключением ограничений, которые определены законом и установлены приговором суда.

Закон Украины «О предварительном заключении» от 30.06.1993 № 3352-ХІІ (извлечение)

Статья 9. Права лиц, взятых под стражу

Лица, взятые под стражу, имеют право:

– на защиту своих прав и интересов лично или с помощью защитника с момента задержания или взятия под стражу, а также на сообщение во время взятия под стражу оснований и мотивов взятия под стражу, обжаловать их в суде, получить в печатном виде разъяснения положений статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 и 63 Конституции Украины, этой статьи и других прав задержанных или взятых под стражу, установленных законом, в том числе права осуществлять защиту своих прав и интересов лично или с помощью защитника с момента задержания или ареста (взятия под стражу) лица, права отказаться от дачи каких-либо объяснений или показаний до прибытия защитника;

- ознакомиться с правилами содержания под стражей;
- на ежедневную прогулку продолжительностью один час. Беременным женщинам и женщинам, имеющим при себе детей, несовершеннолетним, а также больным с разрешения врача и с их согласия продолжительность ежедневной прогулки устанавливается до двух часов;
- получать передачи или посылки и денежные переводы, и передачи;
- покупать в течение месяца по безналичному расчету продукты питания и предметы первой необходимости на сумму до одного минимального размера заработной платы и без ограничений письменные принадлежности, газеты, книги через торговую сеть на заказ;
- пользоваться собственной одеждой и обувью, иметь при себе документы и записи, касающиеся уголовного производства;
- пользоваться телевизорами, полученными от родственников или других лиц, настольными играми, газетами и книгами из библиотеки места предварительного заключения и приобретенными через торговую сеть;
- на душпастырскую опеку, осуществляемую священнослужителями (капелланами);
- отправлять в индивидуальном порядке религиозные обряды и пользоваться религиозной литературой и присущими их верованию предметами религиозного культа, изготовленными из малоценных материалов, если при этом не нарушается установленный в местах предварительного заключения порядок, а также не ограничиваются права других лиц;
- на восьмичасовой сон в ночное время, во время которого не допускается привлечение к участию в процессуальных и других действиях, за исключением неотложных случаев;
- обращаться с жалобами, заявлениями и письмами в Европейский суд по правам человека, а также других соответствующих органов международных организаций, членом или участником которых является Украина, к уполномоченным лицам таких международных организаций, государственных органов и должностных лиц в порядке, установленном статьей 13 настоящего Закона.

Взятые под стражу женщины вправе иметь при себе детей в возрасте до трех лет.

Взятые под стражу молодые граждане (в возрасте от 14 до 35 лет) имеют право на получение психолого-педагогической помощи от специалистов центров социальных служб для семьи, детей и молодежи.

Лиц, отбывающих наказание в местах лишения свободы, в случае избрания в отношении них меры пресечения в виде содержания под стражей в связи с другим уголовным производством или в случае принятия решения о временной выдаче другому государству, держат в соответствии с правилами, установленными настоящим Законом. Получение этими лицами посылок и передач, а так же покупка ими продуктов питания и предметов первой необходимости осуществляются в порядке, установленном Уголовно-исполнительным кодексом Украины для уровня безопасности исправительной колонии, предназначенной им центральным органом исполнительной власти, реализующим государственную политику в сфере исполнения уголовных наказаний.

Перечень продуктов питания и предметов первой необходимости, которые запрещается передавать лицам, взятым под стражу, устанавливается центральным органом

исполнительной власти, реализующим государственную политику в сфере исполнения уголовных наказаний, Министерством обороны Украины.

Статья 10. Обязанности лиц, взятых под стражу

Лица, взятые под стражу, обязаны:

- соблюдать порядок, установленный в местах предварительного заключения, и выполнять законные требования администрации;
- соблюдать санитарно-гигиенические правила, иметь опрятный внешний вид, постоянно поддерживать чистоту в камере;

- быть вежливыми к работникам места предварительного заключения, а также между собой; не вступать в споры с представителями администрации, не унижать их достоинство, не противодействовать выполнению ими своих обязанностей;

- бережливо относиться к инвентарю, оборудованию и другому имуществу места предварительного заключения.

Постановление Кабинета Министров Украины от 28 декабря 2011 г. № 1363 «Об утверждении Порядка информирования центров по предоставлению бесплатной вторичной правовой помощи о случаях задержания, административного ареста или применения меры пресечения в виде содержания под стражей» (извлечение)

Статья 10. пункт 2) субъекты представления информации, органы (учреждения), где находятся задержанные лица:

- информируют при задержании каждое лицо о праве и возможности получения бесплатной вторичной правовой помощи в соответствии с Законом Украины «О бесплатной правовой помощи», вручают памятку для задержанных лиц, в которой указывается единый телефонный номер системы предоставления бесплатной правовой помощи (0-800-213103) (контактный центр системы предоставления бесплатной правовой помощи);

**Закон Украины «О бесплатной правовой помощи»
от 02.06.2011 №3460-VI (извлечение)**

Статья 13. Понятие бесплатной вторичной правовой помощи

1. Бесплатная вторичная правовая помощь - вид государственной гарантии, которая заключается в создании равных возможностей для доступа лиц к правосудию.

2. Бесплатная вторичная правовая помощь включает следующие виды правовых услуг: 1) защита; 2) осуществление представительства интересов лиц, имеющих право на бесплатную вторичную правовую помощь, в судах, других государственных органах, органах местного самоуправления, перед другими лицами; 3) составление документов процессуального характера.

Статья 14. Субъекты права на бесплатную вторичную правовую помощь

Право на бесплатную вторичную правовую помощь согласно этому Закону и другим законами Украины имеют следующие категории лиц:

5) лица, которые в соответствии с положениями уголовного процессуального законодательства считаются задержанными, - на правовые услуги, предусмотренные пунктами 1 и 3 части второй статьи 13 настоящего Закона;

6) лица, в отношении которых избрана мера пресечения в виде содержания под стражей, - на правовые услуги, предусмотренные пунктами 1 и 3 части второй статьи 13 настоящего Закона;

7) лица, в уголовных производствах в отношении которых в соответствии с положениями Уголовного процессуального кодекса Украины защитник привлекается следователем, прокурором, следственным судьей или судом для осуществления защиты по назначению или проведения отдельного процессуального действия, а также лица, осужденные к наказанию в виде лишения свободы, содержания в дисциплинарном батальоне военнослужащих или ограничения свободы, - на все виды правовых услуг, предусмотренные частью второй статьи 13 настоящего Закона.

Уведомление о подозрении и памятку о процессуальных правах и обязанностях вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый

_____/_____
(подпись, инициалы, фамилия)

Защитник

(подпись, инициалы, фамилия)

____ час. ____ минут ____ 2023 года

Уведомление о подозрении вручил:

Заместитель начальника следственного отдела

Управления СБУ в Черкасской области

подполковник юстиции

/подпись/

Станислав ТКАЧУК

*Перевод с украинского языка на русский язык выполнила переводчик
Захаренко-Марийчук Евгения Александровна*

*Переклад з української мови на російську мову виконала перекладач
Захаренко-Марійчук Євгенія Олександрівна* _____

місто

Черкаси, Україна, двадцять сьомого листопада дві тисячі двадцять третього року.

Я, ФОП Захаренко-Марійчук Євгенія Олександрівна,
адреса: Україна, м. Черкаси, вул. Симоненка 5, оф. 18, тел.: +380632688662,
переклала даний документ з української мови на російську мову.
Про відповідальність, передбачену ст. 384, 385 Кримінального Кодексу України
попереджена.

Всього прошито (або
прошнуровано), пронумеровано
і скріплено печаткою
30 (тридцять) аркушів.

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО
ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)

Кобилаш Сергій Іванович,

01.04.1965 р.н.

про явку 04.12.2023, 05.12.2023,
06.12.2023 о 11 год. 00 хв. до
заступника начальника слідчого
відділу Управління СБ України
в Черкаській області Ткачука
С.С. (м. Черкаси, вул. Гоголя
240) для вручення
повідомлення про підозру і
допиту як підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 22023250000000134

ОТРИМАВ(ЛА)

Повістку про виклик вручив
Ткачук С.С.

«___» _____ 20__ року

**СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ В ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

Слідчий відділ

м. Черкаси, вул.Гоголя, 240 ☎ 37-92-44

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-нину **КОБИЛАШУ СЕРГІЮ ІВАНОВИЧУ,**
01.04.1965 р.н.

який зареєстрований (мешкає) за адресою: РФ,
м. Москва, Ружовий провулок, б. 3, кв. 88, відповідно до вимог ст.ст. 133,
135, Вам необхідно з'явитися 04.12.2023, 05.12.2023, 06.12.2023 о 11 год.
00 хв. до заступника начальника слідчого відділу Управління СБ
України в Черкаській області Ткачука С.С. (м. Черкаси, вул. Гоголя,
буд. 240)

для вручення повідомлення про підозру і допиту як підозрюваного у
кримінальному провадженні №22023250000000134

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції
24.11.2023

Станіслав ТКАЧУК

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

КОРЕШОК ПОВЕСТКИ**О****вызове**

Повестка на имя гр-на (ки)
Кобылаш Сергей
Иванович, 01.04.1965 г.р.
о явке 04.12.2023,
05.12.2023, 06.12.2023 в 11
час. 00 мин. к заместителю
начальника следственного
отдела Управления СБ
Украины в Черкасской
области Ткачуку С.С. (г.
Черкассы, ул. Гоголя 240)
для вручения уведомления
о подозрении и допроса в
качестве подозреваемого в
уголовном производстве №
22023250000000134

ПОЛУЧИЛ (ЛА)

Повестку о вызове
вручил Ткачук С.С.

«___» _____ 20__ года

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ
УПРАВЛЕНИЕ В ЧЕРКАССКОЙ ОБЛАСТИ
Следственный отдел
г. Черкассы, ул. Гоголя, 240, тел. 37-92-44

ПОВЕСТКА О ВЫЗОВЕ

Гр-нину **КОБЫЛАШУ СЕРГЕЮ ИВАНОВИЧУ,**
01.04.1965 г.р.

который зарегистрирован (проживает) по адресу: РФ, г.
Москва, Ружевой проулок, д. 3, кв. 88 в соответствии с
требованиями ст.ст. 133, 135, **Вам необходимо явиться**
04.12.2023, 05.12.2023, 06.12.2023 в 11 час. 00 мин. к
заместителю начальника следственного отдела
Управления СБ Украины в Черкасской области Ткачуку
С.С. (г. Черкассы, ул. Гоголя 240)

для вручения уведомления о подозрении и допроса в качестве
подозреваемого в уголовном производстве №
22023250000000134

**Статья 138. Уважительные причины неявки лица на
вызов**

1. Уважительными причинами неявки лица на вызов
являются:

- 1) задержания, содержания под стражей или отбывания
наказания;
- 2) ограничение свободы передвижения вследствие действия
закона или судебного в результате действия закона или
судебного решения;
- 3) обстоятельства непреодолимой силы (эпидемии, военные
события, стихийные бедствия или другие подобные
обстоятельства);
- 4) отсутствие лица в месте жительства в течение длительного
времени вследствие командировки, путешествия и тому
подобное;
- 5) тяжелая болезнь или пребывание в учреждении
здравоохранения в связи с лечением или беременностью при
условии невозможности временно покинуть это заведение;
- 6) смерть близких родственников, членов семьи или других
близких лиц или серьезная угроза их жизни;
- 7) несвоевременное получение повестки о вызове;
- 8) другие обстоятельства, которые объективно делают
невозможным появление лица на вызов.

Статья 139. Последствия неприбытия на вызов

1. Если подозреваемый, обвиняемый, свидетель,
потерпевший, гражданский ответчик, который был в

	<p>установленном УПК Украины порядке вызван (в частности, имеется подтверждение получения им повестки о вызове или ознакомления с ее содержанием другим путем), не явился без уважительных причин или не сообщил о причинах своего неприбытия, на него налагается денежное взыскание в размере: - от 0,25 до 0,5 размера минимальной заработной платы - в случае неявки на вызов следователя, прокурора; - от 0,5 до 2 размеров минимальной заработной платы - в случае неявки на вызов следственного судьи, суда.</p> <p>2. В случае, установленном частью первой настоящей статьи, к подозреваемого, обвиняемого, свидетеля, может быть применен привод.</p> <p>3. За злостное уклонение от явки свидетель, потерпевший несут ответственность, установленную законом.</p> <p>Заместитель начальника следственного отдела УСБУ в Черкасской области подполковник юстиции</p> <p style="text-align: right;">/подпись/ Станислав ТКАЧУК</p> <p>24.11.2023</p> <p>Гербовая печать: Служба безопасности Украины* Управление в Черкасской области* Следственный отдел.</p>
--	---

Статья 121. Расходы, связанные с прибытием к месту досудебного расследования или судебного производства

1. Расходы, связанные с прибытием к месту досудебного расследования или судебного производства, - это расходы обвиняемого, подозреваемого, к которому не применена мера пресечения в виде содержания под стражей, его защитника, представителя потерпевшего, связанные с переездом в другой населенный пункт, наймом жилья, выплатой суточных (в случае переезда в другой населенный пункт), а также утраченный заработок или расходы в связи с отрывом от обычных занятий.

Компенсация за утраченный заработок исчисляется пропорционально от размера среднемесячного заработка, а компенсация за отрыв от обычных занятий - пропорционально от размера минимальной заработной платы.

2. Расходы, связанные с прибытием к месту досудебного расследования или судебного осуществления подозреваемого, обвиняемого, он несет самостоятельно.

3. Расходы, связанные с прибытием к месту досудебного расследования или судебного осуществления защитника, несет подозреваемый, обвиняемый.

4. Расходы, связанные с прибытием к месту досудебного расследования или судебного осуществления представителя, несет лицо, которое он представляет.

5. Предельный размер компенсации по судебному решению расходов, связанных с прибытием к месту досудебного расследования или судебного производства, устанавливается Кабинетом Министров Украины.

Статья 122. Расходы, связанные с привлечением потерпевших, свидетелей, специалистов, переводчиков и экспертов

1. Расходы, связанные с привлечением свидетелей, специалистов, переводчиков и экспертов, несет сторона уголовного производства, которая заявила ходатайство о вызове свидетелей, привлекла специалиста, переводчика или эксперта, кроме случаев, установленных настоящим Кодексом.

2. Расходы, связанные с участием потерпевших в уголовном производстве, привлечением и участием переводчиков для перевода показаний подозреваемого, обвиняемого,

потерпевшего, гражданского истца и гражданского ответчика, осуществляются за счет средств Государственного бюджета Украины в порядке, предусмотренном Кабинетом Министров Украины. Привлечение стороной обвинения экспертов специализированных государственных учреждений, а также проведение экспертизы по поручению следственного судьи или суда осуществляется за счет средств, которые целевым назначением выделяются этим учреждениям из Государственного бюджета Украины.

3. Потерпевшим, гражданским истцам, свидетелям оплачиваются проезд, наем жилья и суточные (в случае переезда в другой населенный пункт), а также компенсация за утраченный заработок или отрыв от обычных занятий.

Компенсация за утраченный заработок исчисляется пропорционально размеру среднемесячного заработка, а компенсация за отрыв от обычных занятий - пропорционально размеру минимальной заработной платы.

4. Экспертам, специалистам, переводчикам оплачиваются проезд, а также суточные в случае переезда в другой населенный пункт. Экспертам, специалистам и переводчикам должно быть оплачено вознаграждение за выполненную работу, если это не является их служебной обязанностью.

5. Предельный размер компенсации расходов, связанных с привлечением потерпевших, свидетелей, специалистов и экспертов, устанавливается Кабинетом Министров Украины

(отметка о прибытии лица для проведения процессуального действия)

(фамилия, инициалы, должность и подпись следователя)

*Перевод с украинского языка на русский язык выполнила переводчик
Захаренко-Марийчук Евгения Александровна*

*Переклад з української мови на російську мову виконала перекладач
Захаренко-Марійчук Євгенія Олександрівна* _____

місто

Черкаси, Україна, двадцять сьомого листопада дві тисячі двадцять третього року.

Я, ФОП Захаренко-Марійчук Євгенія Олександрівна,
адреса: Україна, м. Черкаси, вул. Симоненка 5, оф. 18, тел.: +380632688662,
переклала даний документ з української мови на російську мову.
Про відповідальність, передбачену ст. 384, 385 Кримінального Кодексу України
попереджена.

Всього прошито (або
прошнуровано), пронумеровано
і скріплено печаткою
№ (номеру) аркушів